

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2018, č. j. KUKHK-53/DS/2018/SR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2019, č. j. 29 A 4/2018 - 50, o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 5 As 109/2019,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jakub Camrda, Ph.D. a JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D., **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 As 109/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zástupce žalobce namítl v řízení o kasační stížnosti proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) v podání ze dne 29. 5. 2019 podjatost soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. „*z důvodu zbytečného a účelového urážení advokáta ve vybraných rozhodnutích písemně vyhotovených jmenovanými soudci, kdy je advokát znevažován pouze proto, že požádal o anonymizaci rozhodnutí NSS na webu NSS*“. Současně uvedl, že námitku dále doplní.

[2] K námitce se vyjádřili oba soudci pátého senátu Nejvyššího správního soudu, přičemž uvedli, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k osobě žalobce či advokáta. Nejsou jim ani známy žádné skutečnosti, o které advokát, resp. žalobce opírá svoji zcela nekonkrétní námitku; ani jeden ze soudců nadto neprojednával žádnou věc týkající se anonymizace rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Námitku proto považují za zcela nedůvodnou a zjevně účelovou.

[3] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní

hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (viz nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, „jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[6] V projednáváné věci však žalobce, resp. jeho zástupce žádný konkrétní důvod, pro který by bylo možné dovozovat podjatost soudců, neuvedl. Jeho námitka byla formulována pouze v rovině obecného tvrzení o tom, že jmenovaní soudci se měli dopustit „zbytečného a účelového urážení advokáta ve vybraných rozhodnutích“. Ačkoliv zástupce žalobce uvedl, že svou námitku doplní, nestalo se tak, a lze proto pouze spekulovat, jaká vyjádření a v jakých rozhodnutích měl na mysli. Hodnocení vztahu rozhodujících soudců k zástupci účastníka řízení je sice relevantním kritériem pro posouzení pochybností o jejich nepodjatosti, avšak nekonkrétní námitka v daném případě takové posouzení vylučuje. Relevantní pochybnosti o nepodjatosti soudců by totiž s ohledem na výše uvedené mohly vyvolat pouze konkrétní tvrzení žalobce, v němž by doložil, jaké „účelové a nedůvodné urážení“ a „znevažování“ považuje za důvod takového poměru soudců k jeho zástupci, který by skutečně byl způsobilý objektivně vzbuzovat pochybnosti o jejich nepodjatosti. Přitom je třeba vzít v potaz i to, že z již výše citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že skutečnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, nejsou (samy o sobě) důvodem k jeho vyloučení.

[7] S ohledem na výše uvedené tedy dospěl Nejvyšší správní soud v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudci JUDr. Lenka Matyášová a JUDr. Jakub Camrda byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu